

B

1671, 5^h
24

A. J.
 Schediasma Physicum
 de
INFANTIBUS SUPPOSITIIS,
 VALGO
Wechselbälgen.

quod
 Amplifs. Facult. Philos. Consentiente,
 sub Præsidio
M. IOHANN. VAL. MERBITZII
 Dresdensis,
ad disputandum publicè proponet
IOHANNES GOTHOFREDVS JAHN,
 Melfenf. Mifn. Philos. Baccal. & S. S. Theol. St.
 A. & R.

Die XXIII. Aug. MDCLXXI.
 H. L. Q. C.

LIPSIÆ,
 Typis ANDRÆ RICHTERI.]

24

B. C. D.

A Ntequam ad thema propositum progressum facimus, breviter insinuare libet, quâ methodo progressuri sumus. Nimirum innotitur decisio questionis hujus duabus aliis tanquam hypothesis, quarum utraq, tamen tam perplexa est, ac ipse versipellis, qui eas sua astutia & callidate movet Diabolus. Aditum igitur per hos anfractus tortuosos ad ipsa penetralia quærentes, ne dedigneris sequi L. B. Ducemus eâ qua fieri poterit brevitate, atq, tribus tantum Thesis, velut periodis, omnem cursum absolvemus, nihil, missis etiam verborum ambagibus, dissimulantes. Tu verò optime JESU, qui opera Diaboli dudum destruxisti, assiste nobis tui Spiritus gratia, ut ea meditemur, quæ faciunt ad Tui Nominis gloriam & nostrorum studiorum incrementum!

Thef. I.

Sunt nonnunquam Dæmones Incubi & Succubi.

§. I.

Vocabulum *Incubi*, quod ab incubando cum *Augustino* Libr. 15. de Civit. Dei cap. 23. deducimus, in duplici præcipuè significatu legitur.

§. 2. Medicis est quidam morbus ventriculi & *Οι-αλτη*, qui ex obstructione & cerebri humore viscido oriri creditur, quum nempe quædam externa vis quiescentes invadere videtur & pondere suo pressos aggravare. Dicitur etiam iste morbus *πυγάλιω* vel *πυγάων*; quod vertunt phantasmatis genus, Quia qui eo corripuntur inani phantasiâ ducti, credunt se opprimi ab homine prægrandi, qui os manibus vehementer ipsis comprimat, ne exclamare queant. Persuasum imò sibi habent, illum
A 2 à quo

à quo opprimuntur, paulatim & quasi ex insidiis per lectum ascendere, mox etiam descendere. Videntur sibi eum etiam audire. Vid. Paul. Aeginet. libr. 3. cap. 16.

§. 3. Apud Physicos autem & præcipue hoc in loco notat eum, qui sub specie virili superveniens incubat foemina. Schottus Phys. Curios. libr. 1. cap. 21. p. 83. & Græcis πῶν Romanis Faunus; Horat. libr. 3. Cram. Od. 18. Inuus à verbo ineundi, Delrius disq. Magic. libr. 2. qu. 27. sec. II. p. 188. Gallis Dusius, vel ut vult Bordinus libr. 2. Dem. cap. 7. Drusus dicitur.

§. 4. Idem sensus sit de vocabulo Succubi, quod nempe sit, qui sub muliebri figura succubans viro, muliebria patitur Schott. d. l. Et vocatur alias Lamia, quo de vocabulo Becman. in origin. p. m. 382. ita scribit: Lanæ spectra & phantasmata erant formosarum mulierum specie cum insigni splendore apparentia, quæ sese amore juvenum captas mentiebantur & cum ipsis conversabantur, dum eos perderent atq; devorarent.

§. 5. His intellectis facile patet de quo sit quæstio: An scil. diabolus cum foeminis ac viris possit commisceri & actum venereum exercere?

§. 6. Invenies hic pro utraq; militantes probatæ eruditionis viros; ut omnino, si non rationibus magis quam autoritatibus pugnandum esset, res omnis in dubio relinqueretur, & adhuc sub iudice lis sit.

§. 7. Negant, quos Delrius Libr. 2. disq. Magic. qu. est. 15. adducit; Johannes Wierus, Petrus Martyr, Chytraeus, Lerchem. Bierman, Godelman, Philippus, Broideus, Joh. Baptista Porta & quem Toreblanca lib. 2. cap. 30. addit Eugubinus lib. 8. de Perenni Philosoph. cap. 26. alijq;

§. 8. Pro affirmativa pugnant Thomas in 2. sentent. dist. 8. Toletus in Summa libr. 4. cap. 15. Alphonsus à Castro de iusta hæretic. punit. Libr. 1. cap. 16. Sprengerus in Malleo Malefic. passim, Schottus & alij multi quos apud eum d. l. videas.

§. 9. Hanc communem sententiam Patrum, Theologorum, Philosophorum doctiorum & omnium ferè seculorum atq; nationum experienciâ comprobata dicit Delrius disq. Magic. libr. II. quest. 15. ut adeo eam negare imprudentiæ sit, ut Thomas loquitur apud Sprengerum Mallei part. 1. qu. 3. p. m. 45.

§. 10. No

§. 10. Ne tamen ipsi autoritate pugnare videamur, paucis, quomodo suaderi possit & probari, videamus.

§. 11. Tribuit autem hæc sententia dæmonibus certa corpora, non quidem propria, ac si dæmones tanquam spiritus etiam corpora haberent, quod de Angelis Patres nonnulli tam ex Græcis quam Latinis persuasum habuerunt. Vide *Kromayer. in Theol. pos. pol. Artic. IV. thes. 14. p. m. 291. sed ascititia vel assumptiva.*

§. 12. Si quæras, unde sint illa corpora? Respondeo assumpsisse vel cadavera mortuorum reproborum; quod tamen raro admodum fieri putaverim: vel ex aëre, quæ est communis philosophantium sententia; aut alijs elementis, vaporibus, exhalationibus mixtis facile solubilibus, sibi corpora formasse. *Manl. Libr. I. Schott. Phys. Curios. libr. II. cap. 32. §. 2. p. 319. Delrius disq. Mag. libr. 2. quest. 28. sect. 1. p. 300. Quam è vaporibus commixtionem Maro quoq; non ignoravit cum libr. X. Aeneid. ita cecinit.*

*Tum Dea nube cava tenuem sine viribus umbram
In faciem Aeneæ, visu mirabile monstrum,
Dardanijs ornat telis clypeumq; jubaq;
Divini assimulat capitis: dat inania verba &c.*

§. 13. Probat id magistra rerum experientia. Nec verò putandum est semper ejusmodi *Phantasmata* inania & vana, quæ ex metu spectantium corpus aut imaginem acceperint, oculorum aciem fefelisse. Multo minus ob Purgatorij commentum & aniles Papicolarum fabulas (qui ex animabus defunctorum lucrum venantur, ut habet *Lavaterus in Epist. Tract. de Spectris premissa*) animabus separatis apparitiones istæ adscribendæ erunt; quasi opem à viventibus peterent ut è cruciatu maximorum dolorum purgatorij liberentur. Nam & Scriptura & vetusti Patres docent animas eorum qui in Domino moriuntur *ἀπαρῆς*, beatas esse *Apoc. 14.* impiorum autem cum divite heluone cruciari: Neutiquam verò vel commentitium istud & pecuniosum receptaculum vel hunc orbem pererrare. Vide eleganter hac de re differentem *Lavaterum de Spectris part. 2. cap. 4. seqq.* qui anteced. simul fucum adversariorum detegit, & commodum quod ex ista vesana doctrina captant luculenter ostendit: *Peucerum de divinat. p. 14 2. b.*

§. 14. Nota autem quando dæmones aërea corpora assumere dicimus, talia intelligimus cum Sprengero, quæ aliquomodo sunt terrestria; quia aër non potest figurari nisi aliquid aliud ter-

restre sibi adjungatur, ideò oportet quod aër ille sit aliquo modo inspissatus & ad proprietatem terræ accedens, servata tamen aëris veritate; & hanc condensationem facere possunt dæmones *Mallei part. 2. quest. 4. p. m. 245.* Cum præcipua eorum potentia sit in aëre notante ex D. Paulo & historia Iobi *Peucero de divin. gen. p. m. 31. d.*

§. 15. Ita assumptis corporibus diabolos viris specie fœminea, fœminis specie virorum abuti & has subijcere, illis se substernere posse, facillè crediderim. Non quidem delectationis causâ (nisi qua gaudent homines deceptos esse) quæ in spiritus carnem & ossa non habentes cadere non potest: sed ut opus generationis polluant & defœdent, quod ad propagationem generis humani constitutum vident, per luxuriæ vitium utriusq; hominis naturam lædant ut loquitur *Sprenger d. l. p. 45.* à recto tramite illos seducant, ad omnia vitia proniores reddant, & tandem secum in æternam damnationem conjiciant. *Delrius. disq. Magic. libr. II. qu. 27. sect. 2. p. 188. Peucerus de divin. p. 11. b.*

§. 16. Constat namq; quantum peccatum sit fornicatio, præcipuè iste nefandus concubitus. Notum etiam est odium gravissimum & horribile leonis rugientis adversus genus humanum, quod ex rejectione ejus & ad supplicia aeterna condemnatione natum, magis magisq; incenditur receptione gratiæ & restitutione generis humani, quam declaravit voce & confecit supplici deprecatione totiusq; obedientiæ, quam Deo debebat genus humanum, executione, ipse *Filius Dei. Pecuer. de divin. p. 3. b.*

§. 17. Aliqui, ut hanc thesin probent, ipsa verba Mosis ex S. Codice qui omni exceptione major est, huc pertrahere conantur. Ubi Gen. VI. 2. בני אלהים non aliter explicant, quam de hujusmodi incubis: ut Cyprianus, Iustinus Martyr, Clemens Alexandr. Tertullianus & alii apud *Delrium libr. II. dis. Mag. qu. 51. Sprengerus Mallei part. 1. qu. 3.* qui & Augustinū huic sententiæ subscripsisse asserere videtur. Ipse verò non tantum locum Gen. VI. sed etiam alia ut Es. XIII. v. 21. & XXXIV. 14. 1. Cor. XI. v. 10. de incubis explicat, & per pilosos cū Glossâ, Gregorio & Isidoro incubos intelligit.

§. 18. Nos istam controversiam nostram jam non facimus, sed aliis, præcipuè Theologis quid per בני אלהים ש עירוב intelligi

intelligi debeat, discutiendum relinquimus. Putamus tamen recte omnino Delrium illam expositionem d. l. tanquam ineptā rejicere.

§ 19. Potissimum argumentum ab exemplis & sagarum confessionibus desumitur. E multis unum, quod Schottus Phys. Curios. Libr. I. Mirabil. cap. 21. ex Cardano refert, adjiciam. In Marrea regione, uti ex his, qui rem hanc conspexerunt accepimus, nuper puella nobilis formosaq; a versata conjugium inventa est pregnans. Parentes cum stupratorem quererent, falsa est puella nocte dieq; secum formosissimum cubare adolescentem, quem unde veniret non sciret. Illi tametsi parum fidei responso adhiberent, tertio die indice ancillā cognoscentes illum adesse, cum tadis ac facibus subito ingrediuntur reseratis foribus, horrendumq; monstrum & supra humanam fidem terribile, in complexibus filiae conspicantur. Occurrerūt ocys vicini ad foedum spectaculum, atq; inter illos Sacerdos probatae vitae nec sacrae pagine ignarus. Evangelium Johannis cum recitasset eoq; pervenisset: Verbum caro factum est, demon asportans cubiculi tectum, incensa suppellectile, stridore emissō horribili abiit. Foemina post triduum peperit monstrum undequaq; aspectu foedum quale unquam in Scotia visum non est; quod obstetrices ne in dedecus familiae servatum esset, exstructā pyrā exusserunt.

§. 20. Plura exempla vide de dæmone & incubo & succubo apud eundem præter d. l. libr. II. Mirabil. c. 28. Thyraum de locis infestis parte I. cap. 19. num. 18.

§. 21. Possit hic aliquis excipere, diabolum tantum ita sensibus & internis & externis illudere, quale quid de sagis dormientibus compertum est, quæ eo ipso tempore putabant se ad sua conventicula delatas fuisse, ut de multis testatur Olaus Magnus, Tostatus, Grillandus, Molitor de Python. Mulier. cap. 9. & alii qui corporalem sagarum translationem negant.

§. 22. Ita aliquando diabolus delusit militem, teste Guilelmo Parisiensi in Summa de Universo, qui cum putaret se ulnis suis formosissimam virginem amplecti, invenit se postero die in complexu cadaveris asinini, tabe soluti, foetidissimè jacentem.

§. 23. Resp. ipsi hæc concedimus, neq; ferit argumentum hoc thesin nostram particularem & restrictam. Non enim dicimus semper verè hæc ita contingere; sed nonnunquam sunt dæmones incubi & succubi. Uti quoq; saga aliquando interrogata; an verè & corporaliter transferantur; an verò solum imaginariè & phan-

phantasticè sic incederent per dæmōnes illuſæ: Respondit, quod
utroq; modo. *Vid. Spenger. Mallei parte 2. qu. 1. cap. 2. p. m. 223.*

§. 24. Ne tamen diutius, quam par est, in limine mor-
remur progredimur; ut accessus ad thema nostrum pateat ad
Thes. II.

Extali dæmonis concubitu non potest nasci pro-
les, bene tamen corpus quoddam exanime.

§. 1. Poterat juvenilis verecundia ab inquisitione hujus
quæstionis facilè nos deterrere: quia tamen nisi hac cognitâ &
prospectâ probè pedem ad *ſtina* nostrum proferre, non pos-
sumus facilem nobis à B. L. veniam pollicemur. Cum etiam non
tam tractatio, quæ de vitiis instituitur, quam ipsa vitia & facino-
ra mala sint & turpia.

§. 2. Qui vel limis saltem aspicit, quæ de formatione foet⁹
tradunt curiosiores physici: vel perfunctoriè tantum perpendit,
quam singulari benedictione Dei necesse habeat procreatio sobo-
lis, omninò impossibile arbitratur ex tali detestabili cōgressu pro-
lem generari.

§. 3. Non autem loquimur hic de qualicunq; prole, uti
hoc vocabulum generale est; teste *Becman. Origin. p. m. 733.* sed
præcisè de prole sive sobole humana. Aliàs constat ex antea ad-
ducto exemplo & aliorum scriptis prodictū, non rarò vermes &
monstra ex isto concubitu prodire. Quod ipsæ sagæ tormentis
veritatem loqui coactæ, nonnunquam fassæ sunt.

§. 4. Nihilominus tamen etiam multi magnæ autoritatis
viri pro prole humana pugnant, dicentes, quod omninò fieri possit
& etiam non semel contigerit ex hoc dæmonum congressu suscipi
verum hominem. Quemadmodum autem ignis quomodocunq;
etiam occultes, vel cineribus obruas, tamen adhuc quamdiu vi-
vit, calorem suum diffundit; ita quoq; veritatis scintillulas apud
illos ipsos Autores promicantes invenias: quæ verborum officiis
æquè ut calor cinere obrui se passæ non fuerunt. Inde circa mate-
riam ex qua offendes sententiarum divortia, quod infra patebit:

§. 12. 13. Videbis quasi mero somnoq; graves titubantes, & ar-
gumentorum levitatem passim prodere. Uno verbo, ridebis eos
jam affirmare, quod antea negârunt; & jam negare, quod antea
affirmârunt. *Vid. Schottum Phys. Curios. cap. 22. p. 86. & 87. &*
infra Thes. III. §. 16. 19.

§. 5. Ut autem ordinem, quem ipsa res præscribit, asserve-
m9, & *incubum* & *succubū* velut in scenam producam9 cū ipsis li-
beris, quos ex ista spurcitie natos esse, credulis conātur persuadere.

§. 6. Quando igitur *succubus* cum viro rem habet, omnem
fanē fidē excedit eum in assumpto corpore ea omnia præstare pos-
se, quæ ad efformationem fœtus requiruntur; Nempe tractus tem-
poris, ut semen in corpus organicum mute. ur, item continua vege-
tātis animæ operatio in fœtu alēdo; & alia innumera quæ ex aliis hic
recensere omnia nimis longū foret, neq; instituti ratio permetteret.

§. 7. Et hoc nec Ægyptij, concesserunt, ut laudat. *Delrium d. l.*
quibus tamen nulla gens amentior & stolidior nulla in Deum con-
tumeliosior, tetrioris idolotriæ superstitione fuit, & quæ magis
diaboli imposturis caperetur. teste *Peucer. de divin. p. m. 120. b.*

§. 8. Possit hic aliquis excipere; Ipsam experientiam no-
stro asserto reluctari, & contrarium ostendere; cum varia exempla
historicorum prodant etiam ex dæmone succubo liberos susceptos
esse. Talia legimus de Melusina in Francorum Historijs: Stemmata
Andegavensis familiæ apud *Polyd. Virg. lib. XIII. hist. Angl.* & quotam
nobili Bavaro apud *Delrium* cujus uxor defuncta cum mortem e-
jus impatientius ferret non tantum redijt, se resuscitatam dicens,
sed marito etiam convixit & liberos peperit. Quæ tamen post-
modum cum convitiis, & blasphemijs, ut primò promiserat, non
abstineret, veste muliebri super arcam è qua quidpiam depro mere
volebat, derelictâ, iterum evanuit. Similes historias invenies apud
Ulricum Molitorem Dialog. de Lamijs & Pythonic. c. 6.

§. 9. Verum enim verò utcunq; etiam historijs fidem habe-
am9, tamen nihil illæ contra nos obtinēt. Denuò namq; adversario
probandū, erit; liberos istos verè, ut creditū fuit, matre *succubo* na-
tos esse, & non alterius fœminæ partus hîc supposititios, quâ frau-
de ut plurimum diabolus uti solet, ut videbimus infra th. III. §. II.

§. 10. Et in hoc quidem etiam isti qui quæstionem affirmāt
nobiscum consentiunt. Absunt autem quod alterum membrum.

§. II. Aliter dicunt se res habet cum *incubis*; quos generare
posse cū tot exempla probent, nullatenus dubitandū est. Objecti-
onibus etiā occurrunt; distinguentes statim in frontispicio theseos
inter semen propriū & alienum: Non generare potest, inquit, dia-
bolus vi suâ aut ex propria substantia, nam nullâ habent inter se vel
individui vel speciei multiplicationē, neq; corpus, & consequenter
nullum

nullum semen quantumvis tenue, nedum prolificum, uti supra audivimus. §. 11. & 12. *Thef.* 1.

§. 12. Si quæras igitur unde habeat spiritus ille nequam semen quod alienum dicitur? Respondent; non ex assumpto corpore, quippe de quo quaecunq; etiam sit, verum semen decidere non potest; cum illud sit *alimenti optimè concocti residuum beneficio animæ vegetantis juxta Conimbr. lib. 1. de gener. c. 4. Schott. l. 1. c. 21. qu. 15.* Sed à viro cum quo antea sub specie mulieris rem habuit. Et facile potest eâ qua est agilitate istud alio deferre & mulieri infundere. Cum etiam sit spiritus naturæ peritissimus, non dubitandum, quin calorem prolificum cum semine quantumvis ille subtilis & aëreus sit, ac facile dissipabilis, conservare possit. *Schottus d. l. Spreng. Mall. part. 1. qu. 3. p. m. 51. Delrius c. l. qu. 15.*

§. 13. Et quod plus mireris B. L. dicit *Delrius* cum quo & *Schottus* facit, illo quoq; quod, in eâ quæ somnianti viro contigit illusionē dæmon accepit, semine abuti posse. Quod tamen *Sprengerus* quantumvis idem quoad cætera cum ipsis cornu inflet, rectè negat cujus verba, (ne piæ aures offendantur) aliqua tantum hic adjiciam. *Tantummodo, inquit, ex superfluo humore & non cum tantâ vi generativâ discinditur. Vid. ipsum part. 2. Mallei qu. 1. c. 4. p. m. 253. & 254.*

§. 14. Tandem etiam ad confessiones sagarum confugiunt, quæ factæ sunt se ex tali compressu aliquando fuisse prægnantes. *Delrius* addit, dæmonem non nunquam sub alicujus viri specie deludere mulierculas, & quàm aptissimè imitari quaecunq; in veri viri & mulieris copulâ requiruntur: Quare necessario tunc curat, ut, siquidem vult generationem sequi, adhibeat necessaria ad generationem: quare & prolificum semen querit, & inventum conservat, & tantâ celeritate profert, ut quando ad qualem oportet infundat.

§. 15. B. *Sperlingius* medium hic tenens nec negat nihil nasci ex illo incestu, nec humanam prolem gigni posse affirmat; Sed dicit: *Facile est Diabolo sagarum uterum inflare ex semine ac sanguine materno corpus quoddam elaborare, istud movere, ex eo loqui & verba fugere. Instit. phys. libr. 2. qu. 12.*

§. 16. Hæc, uti ex thesi patet, sententia nobis quoq; aridet, tutissima pariter ac munitissima. Quotquot enim historiæ occurrunt eam probant, ut adeò eâ negare sit nodum inscripto quærere. Quod ulteriq; ex responsionibus nostris ad adversariorum argumenta elucet

et Vid. Voet. disp. select. part. 1. de natura & operat. dæmō p. 336. 37.

§. 17. Omnis autem structura illi hypothese inicitur, quæ in §. 12. adducta est, quam velut assumptum ne quidem probant, sed solum dæmonis calliditatem & potentiam prætendunt. Concedimus nos magnam esse malorum spirituum astutiam, mille modos & artes nocendi investigare, uti ipsæ S. literæ sufficienter docent; & Schott. in phys. curios. lib. 1. c. 19. seqq. cum Delr. lib. 2. disq. Mag. q. 29. sect. 2. prolixè explicat: Sed hoc tamen asserere non possumus, eos naturæ cursū invertere aut mutare posse. *Sepiè, inquit, Delr. 19, quod Dæmon insundit sagæ fatentur esse frigidum.* Quæro igitur, ubi jam erit calor prolificus quem necessarium ad generationem paulò antè dixit? *Schottus* concedit corpora in quibus diaboli apparent esse ærea sive ex aere desumta. Jam verò communis & recepta sententia est; si inter vasa ista generationi destinata, ventus vel aër intervenerit ineptum reddi semen atq; in utile ad generandū, eò quod spiritus facile dissipabiles, uti ipsi loquuntur, amitteret, liquesceret & aquesceret.

§. 18. Hæc prævidens *Delrius* prorumpit tandè in hæc suspecta verba; *Queritur autè non tam quid fieri soleat, quam quid fieri possit.* Item aliquando dæmones generationē intendere, sed rarissime. Tantum abest ut unius hominis vitam intendat hostis infensissimus, ut potius omnes vires, si ita loqui licet, absumat in toto genere humano destruendo, cui nihil nisi insidias struit, & perniciem molitur.

§. 19. Ad illud autem quod §. 14. dicitur, respondemus tripliciter. Ad (1) quidem cum *Sprengero Mallei Part. 2. c. 1. qu. 2. p. 379.* Nonnunquam etiam impregnatas sibi videntur mulieres ab incubis & intumescunt vehementer ventres earum & cum partus tempus advenerit sola emissionem multæ ventositatis detumescunt. Nam de ovibus formicarum in potu sumptis incredibilem ventositatem & tumultum in ventre generant hominis, similiter de granis catapucie &c. Jam dico: a mon in tali casu accedente tempore partus, diabolus pro sua qua est agilitate & calliditate, infantem aliunde suffurari & huic falso partu laboranti supponere possit; vel etiam seipsum sub specie infantis suscipiendum exhibere?

§. 20. Deinde multi sentiunt diabolum magos ad sagas per aëra ducere, tanta cum animi obscuratione, ut neuter aliter sentiat, quam se domi suæ esse & cum dæmone incubo & succubo rem habere. Atq; ex hoc deinceps liberi suscepti malè diaboli esse putantur

B 2

quæ

qui hominibus à naturâ instituto ordine pronati sunt.

§. 21. Ad alterum autem membrum thesios 14. dicim s;
Delrium non probare id, quod probare debet. Saltem id conclu-
dit: E. *Demonos aliquando deludunt mulieres sub specie conjugis
vel mariti.* Quod denuò adhuc probandum esset? Esto tamen;
posito hæc ita evenire, uti aliquo modo probari posset ex *Toyreo
de locis infestis part. 1. cap. 19. num. 18. Sprengero Mallei part. 2. qu. 2.
cap. 1.* ostendimus esse fallaciam à non causa ut causa. Quis enim
tam protervæ frontis erit, ut audeat affirmare uxorem illam non
è marito sed ex fraude diaboli imprægnatam esse?

§. 22. His ea, qua fieri potuit, brevitate præmissis ad thema
nostrum in offenso pede progredimur.

Thef. III.

Infantes supposititij non sunt homines, sed ipse dia-
bolus, qui vel corpus ex semine & sanguine materno
formatum movet, vel etiam aliundè ex sublunari-
bus assumit.

§. 1. Nolumus prolixè disputare an dentur supposititij. Pla-
cent enim verba *Sperlingij*, quæ habet in *Instit. Phys. Libr. II. qu. 12.*
*Infantes supposititij non fuere rari seculis præteritis, conjugium enim
èν λόγω η̄ε̄γω multifariam erat deformatū: Hodiè ob splendidissi-
mâ Evangelij faculam ferme cessarunt.* Inde statim, si non licet quæ-
rere quid hic sit; juvat tamen nosse quid ille fuerit, ad probandam
thesin nos accingimus.

§. 2. Erudita autem est incitia quædam ignorare, inquit
Sperlingius cum Scaligero, Exercit. 307. sect. 29. Tamen quid verifi-
milis sit investigare est animus.

§. 3. Ut autem clariora sint verba thesios nostræ præmit-
tendum nobis erit, quid per infantes *supposititios* intelligi hoc in
loco debeat.

§. 4. Latius namq; patet verbum *Supposititij* & æquè illum
infantem notat, qui parentibus tanquam proprius & verus partus
aufertur, quàm eum, qui in hujus locum assertur. De posteriori præ-
cipuè nobis sermo est.

§. 5. Tales infantes apud Autores dicuntur *Cambiones, Va-
fiones, à continuo vagitu, Campsore.* Germanis *Kühkröpfse / Wech-
selindex*

selfinder/Wedhselbdige: quæ germanica vocabula concinne indi-
cand suppositivos esse & nihil habere quod hominem asimilet præ-
ter pellem. Vide Delrium c. l. qv. 15. Sprengerum Mallei part. 2. qv. 2.
c. 8. p. 426.

§. 6. Sed *ὄσειον* *ωρίων* nobis agendum erit, atq; inqui-
rendum prius, num infantes diabolus suffiretur, in quorum lo-
cum foetus suos supponat; quem in finem; & quid tandem istis fiat.

§. 7. Sperling. *Iust. phys. l. 2. qv. 12.* dicit nonnunquam dæ-
monem matribus infantes suffurari, sed rarò tamen hodiè ob splen-
didissimam Evangelij faculam id contingere.

§. 8. Delrius, qui cum hoc consentit, certum genus damo-
num ex relatione Judæorum constituit, quod infantulis nondum
baptizatis insidiari dicit. *Hoc genus, inquit, Hebraeis & veteribus
Latinis, illis sub nomine Lilith, his sub nomine Lamia quoq; non igno-
rum. Libr. 3. part. 1. qv. 1.*

§. 9. Addit etiam finem cur diaboli auferant paren-
tibus infantes. Nempe ut ad magos ipsis in usum unguento-
rum aut gratissimum cibum deferant. In hujus rei fidem pro-
dubit verba sequentia ex *Miderio Formicarij Libr. 5.* quæ hic quoq;
adjicere placuit. *Infantibus nondum baptizatis insidiamur &c.
Clam furto recipimus, in caldario decoquimus quousq; evulsis ossibus
tota ferè caro efficiatur, sorbilis & potabilis. De solidiore hujus ma-
teria unguentum facimus nostris voluntatibus & artibus ac transm-
utationibus accomodatum: De liquidiori verò humore flascum aut
utrem replem9, de quo is qui potatus fuerit additis paucis ceremonijs,
statim conscius efficitur & magister nostræ sectæ. Disq. Mag. Lib. 2.
qv. 24. Spreng. Mallei part. 2. qv. 1. c. 2. p. 220. & 224.*

§. 10. Simile quid habet *Libr. III. part. 1. qv. 3. p. 365.*
*Ut plurimum utuntur hodie in amatoria defixione pergamena vir-
ginea: quam conficiunt ex cute pueri recens nati & ante baptismum
mortui vel abortini, inscripta characteribus & verbis magicis. Cujus
miram potentiam atq; efficientiam nugantur magi recentiores. Pi-
catrix, Abonus & Agrippa. Exemplum suggerit Leloyber Lib. I. de
Spectris c. 5.*

§. 11. Sed utut vera sint quæ habet Delrius, nos tamen pu-
tamus sæpius infantes à dæmone ideo abreptos fuisse, ut alijs
persuadeat eos ex se succubo natos esse: Atq; in tantum atrocita-
tem

cem nefandi sceleris elevet, quantum omnes naturæ & rationis instinctus ac moderamina negligit.

§. 12. Consentientē habemus *Molitorum* qui rogatus ut de *Merlino* Anglo, (quem ex incubo natum dicunt anno 440. Sententiam dicat, *Arbitror*, inquit, *quia* forte mater *Merlini* se diabolo, proh dolor, dedicavit. Unde diabolus imaginationem ejus seducens sensusq; ejusdem perstringens, quasi eidem commisceretur: cujus etiam corpus forte per prestigium tumidum fecit, quasi fœtis gravida incederet, ac adveniende tempore ficti partus flatum divina permissione propter ejusdem mulieris incredulitatem in corpore ejusdem moveri: unde ipsa existimans se gravatam & fœcundam ac prolem parere debere. Itaq; ipse diabolus divinâ permissione ob incredulitatem mulieris in ventre ejusdem dolorem immiserit & hujusmodi flatum extinguendo, & alium puerum hominis alicubi furatum supponendo apparentiam fecit occulto suo prestigio, quasi talis puer detali mulieri natus fuisset, quem ex post mater suscipiens, credens de corpore suo exisse, enutrivit, cum tamen talis puer ab alijs hominibus prognatus fuerit & per diabolum subtractus. Vid. *Dial. de Pythonis. c. X.*

§. 13. Neq; tamen à recto tramite aberrabit qui dicat diabolum has insidias itruere, ut conjugium quasi deformet, parentes excruciet, & ad insaniam aut desperationem adigat. Præcipuè si sint ex numero eorū de quibus *Sprengerus* loquitur permittit *Deus* propter peccata parentum cum interdum viri impregnatis uxoribus male dicunt. *Vellem*, inquit, *ut Diabolum* portares, *vel similia*, ut habe *Mallei* part. 2. qu. 1. cap. 3. p. 235.

§. 14. Ita ex odio horribili erga *Deum* & hominem *Satanas* fremit, nihilq; in gentis humanæ perniciem quod cedere queat, non tentat. Unde etiam non contentus abstulisse se clam à conspectu parentum desideratissima pignora; se ipsum supponit acerbissimo spectaculo miserum ejulantis matris pectus dilaceraturus.

§. 15. En tibi tantis ambagibus quæsitum, sub tot sententiarum divortio latentem, jam protractum supposititium. Cujus superest, ut indagata origine indolē consideremus, & signa indicem⁹ quæ spiritum illum nequam in assumulato corpore hominibus illudentem prodant.

§. 16. Hic nos commorari progressuros jubet distinctio *Sprengeri* quæ *Campsores* sive supposititios dicit esse in triplici differentiâ. *Aliqui*, inquit, *sunt semper macilenti, ejulantes, cum ta-*

met

B

mer quatuor mulieres nulla ubertate lactis unum lactare sufficerent. Aliqui verò sunt incuborum demonum opere producti, quorum tamen filii non sunt, sed propriè illius hominis & viri, cujus semen receperunt ut succubi, vel in somnis viros polluentes, hos enim interdum pueros divina permissione supponunt, subtractis propriis filiis. Est & tertium genus ubi interdum demones in specie parvulorum apparentes nutritibus se conjungunt. Vid. Mall. part. 2. qv. 2. c. 8. p. 436.

§. 17. Nobis hic non placent, nec fundamento ullo innituntur; igitur ad singula respondemus.

§. 18. Ad (1) quidem; negando maciem, vagitum continuum atq; edacitatē, singulare genus constituere, sed dicimus hæc esse quasi proprietates quæ omnibus communes sunt, ut videbimus §. seqq.

§. 19. Quod verò secundū genus concernit, patet jam ex supra dictis falsissimum esse præsuppositū, nempe diabolum incubum posse generare & verum hominem producere. Et quid diabolus tali infantulorum permutatione lucraretur si in veri hominis locum verum rursus hominē supponeret. Parentes ne quidem persentiscerēt fraudem, sed tanquam ex se natum, vultus elegantia & membrorum proceritate à Deo dotatum exoscularentur. Imò pueri isti non tantum progressu temporis in justam & sibi convenientam staturam excrescerent, sed etiam animi dotes in operationibus suis ut alii proderent, quæ omnia experientiæ & exemplis adversantur. Miror autem cur tam subito sententiam suam Sprengerus immutârit. Suprà lib. II. §. 13. negat virile nocturnâ illusionē effusum cum vi generativa discendi, ut habent, verba formalia; hic contrarium asserit. Vides igitur quàm vera sint quæ diximus eadem thesi §. 4.

§. 20. Prioribus duobus generibus expunctis, tertium remanet quod agnoscimus, & hujus dicimus esse proprietates istas, quæ pro singulari genere constituendo à Sprengero adducuntur. Nempe continuus vagitus, voracitas, adeo enim dicuntur esse lacte insaturabiles vagiones, ut etiam quatuor nutritum rumis exhaustis macilentis sint, & quinque sæpè pro uno tali infante mulieram ubera vix sufficiant. Fœditas, Ponderositas; nam licet maximè macilentis sint tamen sunt ponderosissimi. Dicuntur etiam parvuli manere, nec in justam staturam crescere; semper res adversas ridentes, secundas verò dolentes, quas maximo ejulatu atq; fletu, omnium qui audiunt singulari consternatione, prosequuntur. Tandem annum decimum nonum nunquam attingere sed intra hoc tempus vel mori vel evanescere

nescere putantur *Delr. Disq. Magic. libr. II. qv. 15. Spreng. Mallei part. 2. qv. 2. cap. 8. p. 436.*

§. 21. Præscribunt quidam certa remedia ad demones fugandos, ut *Plin. N. H. Libr. XXVIII. c. 8.* dicit hyænam piscem magorum & demonum artes impedire. Item fel canis nigri masculi amuletum esse totius domus suffitæ eo purificatævè contra omnia maleficia *Lib. XXX. c. 10. Libr. XXXVI. cap. 19.* Eandem vim tribuit amianto lapidi. Hic, inquit, veneficijs resistit omnibus, privatim magorum. Ita Pontificij sua gloriantur remedia. Reliquias sanctorum, aquam benedictam, alias res benedictas ut candelas, sal, invocationem Mariæ & quæ sunt reliqua deliramenta quæ vim & fraudes diaboli prosternere perhibent.

§. 22. Potius, ne hæc contingant, parentes recens natos Deo custodi Israelis vigilantissimo piis Precibus commendent, sub cujus alis gratiæ solùm contra omnes diaboli injurias proteguntur.

§. 23. Fabulæ autem sunt, ab aniculis colos exonerantes primum invulgus datæ, quando dicunt: diabolum veros partus reportare, si statim parentes fraudem persentiscant, & supposititium virgis probè cædant.

§. 24. Nos si hæc ita contingant, ut permissione & justissimo Dei judicio diabolus vim suam & inimicitias in aliquos exercent, optimè agere statuimus eos qui *Sprengerum* hac in parte sequuntur. Sic autem ille: *Mulieribus tamen (dico parentibus) propter nimium terrorem quem concipere possent, nec affirmanda sunt, nec neganda instruenda sunt, ut literatorum judicia querant. Mallei part. 2. qv. 1. cap. 3. p. 235.*

§. 25. Ex his cuius facilè patet respõsio ad omnes quæstiones, quæ hio moveri possunt, quas cum historicâ illustratione ob temporis penuriam consultò omittimus. Sed cautè tamen monemus procedendum esse in exemplis judicandis. Omnia optimè observanda sunt, ne verus partus pro supposititio habeatur, aut supposititium pro filio parentes exosculentur.

§. 26. DEO verò T. O. M. gratiæ agenda sunt, quod hodie quidem illud malum fermè ignoremus. Cui etiam, pro concessâ nobis gratiâ & præstito auxilio,
fit

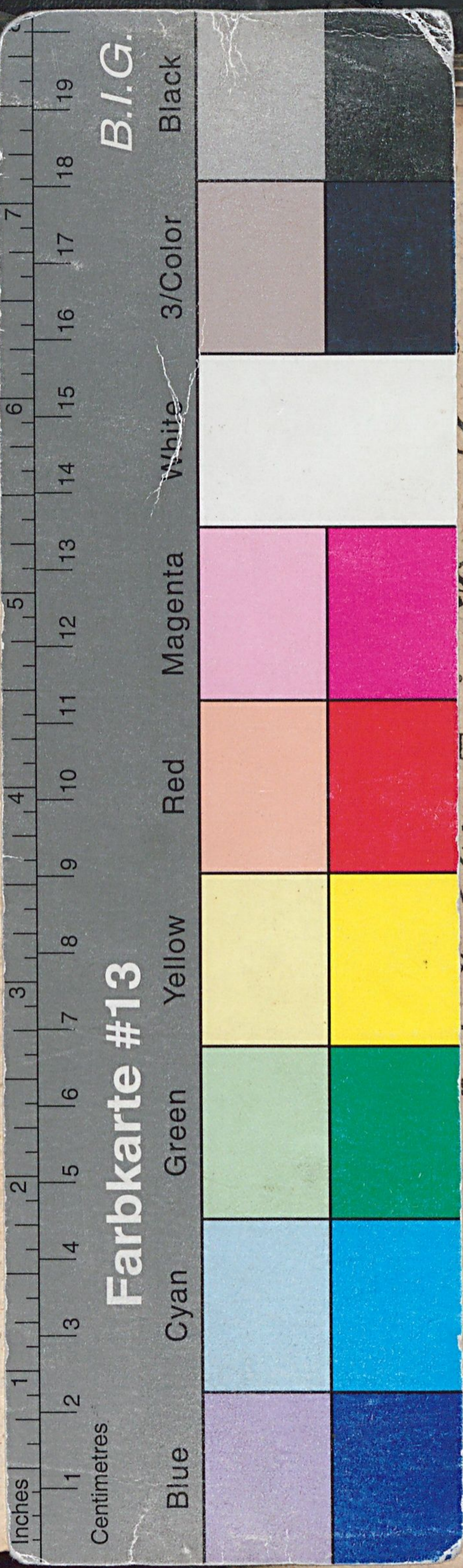
LAUS, HONOR ET GLORIA.

X 2615905

bam

B.I.G.

Farbkarte #13

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

1671,5^h
24
/

A. J.
chediasma Physicum
de
NTIBUS SUPPOSI-
TITIIS,
VALGO
Wechselbälgen.
quod
Facult. Philos. Consentiente,
sub Præsidio
ANN. VAL. MERBITZII
Dresdensis,
disputandum publicè proponet
NES GOTHOFREDVS JAHN,
Mist. Philos. Baccal. & S. S. Theol. St.
A. & R.
die XXIII. Aug. MDC LXXI.
H. L. Q. C.
LIPSIÆ,
s ANDREÆ RICHTERI.]

B

